

i disse Krigsaar, og jeg havde tænkt mig Muligheden af, at man fra visse Sider i dette Ting vilde dele denne Opfattelse, og en saadan Opfattelse er ogsaa kommet til Orde fra det konservative Folkepartis Side. Men paa den anden Side skal det indrømmes, at da den Skat er ringe, som her kræves af de paagældende, og da der er Grund for Finansministeriet til at tage alt med, hvad man kan faa, har jeg kunnet tiltræde disse Ændringsforslag.

De tre næste Ændringsforslag, 7—9, er rent redaktionelle, som ogsaa den ærede Ordfører udtalte.

Ændringsforslag Nr. 10 gaar for sin første Dels Vedkommende ud paa, at der ikke skal betales Skat af Tillægsskatten, medens der skal betales Skat af Merindtægtsskatten. Her er der en Undtagelse fra Regelen: Skat af Skatten, som har været gennemført i tidligere Lovforslag om overordentlig Indkomstskat. Dette kan jeg gaa ind paa, ogsaa ud fra den Betragtning, den ærede Ordfører gjorde gældende, at her er Tale om en midlertidig Tilføjelse til den almindelige Formue- og Indkomstskat. Men jeg vilde ønske, at man havde udeladt den sidste Del af dette Ændringsforslag, hvori det bestemmes, at i de Tilfælde, hvor en Person har faaet paalignet baade Merindkomstskat og Tillægsskat, og hvor Tillægsskatten giver et højere Beløb end Merindkomstskatten, skal der alligevel betales Skat af det Beløb, hvormed Tillægsskatten overstiger Merindkomstskatten. Den ærede Ordfører bemærkede, da han udviklede dette Stykkes Indhold, at det var ikke saa nemt at forklare, og det er jo ogsaa ret udviklede Forhold. Derfor vilde jeg ønske, at man havde udeladt dette andet Stykke, idet jeg nok synes, at det for Skatteyderen kan være ret vanskeligt — den ærede Ordfører sagde: næste Aar, jeg vil rette det til: til Januar — at opgøre sin Selvangivelse. Hvis alt er gaaet rettidigt til, og der hverken har været Klager eller Besværinger, saa kan det være ret nemt for ham, men der har været Tilfælde med Merindtægtsskatten — og der vil ogsaa blive det i Aar paa Grund af den sene Vedtagelse af denne Skat —, hvor maaske Skatteyderen ikke har faaet sin Besked endnu helt og holdent til den Tid, da han skal afgive sin Selvangivelse, og da kan han ikke ret vel vide, hvorledes Forholdet er, og han stilles da med Hensyn til sin Merindtægtsskat og Tillægsskat i nogen Tvivl om, hvorvidt han nu bærer sig rigtigt ad. Jeg tror nu ikke, at Forholdet betyder stort, men jeg vilde dog

af praktiske Grunde have foretrukket, at man ikke foretog denne Indskrænkning i de oprindelige Bestemmelser. Naar imidlertid det høje Landsting har ment, at man kunde undgaa disse praktiske Vanskeligheder, og naar det er en Indtægt for Statskassen, jeg ikke kan lade være at regne med, har jeg ikke turdet gaa imod Ændringsforslaget, men har tiltraadt det i den Form, det har faaet.

Ændringsforslag Nr. 11 har mere Betydning, for saa vidt som det gaar direkte imod en Bestemmelse, der er indsat af Folketinget om at forhøje det skattefri Minimum. Jeg havde ikke, da jeg fremsatte Lovforslaget, foreslaaet en Ændring med Hensyn til Fradraget, fordi jeg mente — den ærede Ordfører udtrykte noget lignende —, at noget saadant hørte hjemme ved et almindeligt Gennemsyn af den ordentlige Indkomst- og Formueskattelev. Paa den anden Side har jeg nævnt det, fordi jeg kunde gaa med til en Forhandling om det, paa Grund af at der allerede da fra mange Sider var stillet Krav om, at det skattefri Minimum skulde forhøjes. Folketinget vedtog derefter denne Forhøjelse, og det er jo rigtigt, som den ærede Ordfører bemærkede — Beregningen er kommet fra Finansministeriet —, at denne Folketingets Ændring vilde betyde en ikke ringe Formindskelse af det Beløb, der vilde indkomme ved Loven. Man er nu fra alle Sider enedes om at slette den af Folketinget indsatte Bestemmelse og i Stedet for at nedsætte den Skattesats, som i den ordentlige Indkomst- og Formueskattelev bestemmes for Indtægter under 1,000 Kr.; og under den Forudsætning, at naar alle Partier har været enige derom, kan det ogsaa gennemføres i det høje Folketing, er jeg gaaet med dertil, fordi jeg har ment, at selve Skattens Provenu maatte i Øjeblikket for mig være det vigtigste, og at hvad Partierne kunde enes om, maatte ogsaa Finansministeren kunne tage.

Jeg har ikke kunnet tiltræde Ændringsforslag Nr. 2, hvis Hensigt den ærede Ordfører udviklede. Det angaar de Aktieselskaber, som har udvidet deres Kapital lige inden Krigsaarene. Med Hensyn til Beregningen af disse Aktieselskabers Merindtægtsskat kan der forekomme visse Ubilligheder, kan man sige, og den ærede Ordfører udviklede dette Forhold nærmere. Jeg vilde sætte megen Pris paa, om den Bestemmelse, som det ærede Udvalg her har indsat Ændringsforslag om, ikke vil findes i den kommende Lov, fordi det dog, naar alt kommer til alt, er en ganske